

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	9
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	13
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 86/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 3 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 17 ze zm.) stanowi podstawę prawną roszczenia o odszkodowanie z tytułu przejęcia przez Państwo na własność przedsiębiorstw wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. A tej ustawy?

Czy w związku z brakiem rozporządzeń wykonawczych, do wydania których upoważniono Radę Ministrów w art. 7 ust. 4 i 6 tej ustawy, wysokość tego odszkodowania ustala sąd powszechny przy zastosowaniu zasad określonych w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 2 k.c.?”

III CZP 88/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy hipoteza art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. h ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) obejmuje swoim zakresem także zawarcie ugody pozasądowej?”

III CZP 89/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy korzystający z wyrządzonej szkody ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 422 k.c. także z winy nieumyślnej?”

III CZP 90/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy hipoteza art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 700 ze zm.), obligującego sąd rejestrowy do wszczęcia postępowania przymuszającego, obejmuje sytuację, w której po zarejestrowaniu spółdzielni zostaną stwierdzone postanowienia jej statutu sprzeczne z ustawą?”

III CZP 91/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy miejscem zdarzenia wywołującego szkodę w rozumieniu art. 35 k.p.c. jest wyłącznie miejsce zachowania sprawcy dokonującego naruszenia dóbr osobistych, czy także miejsce, w którym wystąpiła szkoda niemajątkowa będąca skutkiem tego zachowania?”

III CZP 92/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec braku stosownej regulacji w ustawie z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r., poz. 1654), podstawę do zadośćuczynienia za niesłuszne umieszczenie nieletniego w schronisku dla nieletnich może stanowić art. 552 § 4 k.p.k. odpowiednio stosowany przez sąd cywilny?”

III CZP 93/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy za sprzeczne z właściwością (naturą) stosunku prawnego (umowy najmu, zawartej na czas określony), a tym samym za nieważne na podstawie art. 353¹ k.c. w zw. z art. 58 k.c., można uznać postanowienie umowne zezwalające jednej stronie stosunku prawnego na czasowe powstrzymanie się z własnym świadczeniem i zachowanie prawa do świadczenia wzajemnego, z uwagi na nienależyte wykonanie zobowiązania przez drugą stronę stosunku prawnego, do czasu wywiązania się przez tę stronę ze swojego zobowiązania umownego?”

III CZP 94/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy za szkody powstałe na osobie w trakcie naprawy (diagnostyki) pojazdu w warsztacie, w czasie jego postoju z wyłączono-

nym silnikiem, a pozostające w bezpośrednim związku przyczynowym z uszkodzeniem pojazdu wynikającym z jego eksploatacji, zakład ubezpieczeń, w którym pojazd ten jest ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z jego ruchem, ponosi odpowiedzialność na zasadzie ryzyka (art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c.), czy też na zasadach ogólnych (art. 415 k.c.)?”

III CZP 95/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest możliwe z urzędu badanie przez Sąd stosunku podstawowego będącego podstawą wystawienia weksla (art. 10 i 17 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r.), czy też te okoliczności mogą być rozważane przez Sąd jedynie na zarzut pozwanego zgłoszony w danym postępowaniu?”

III CZP 96/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pomimo wykreślenia samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej z Krajowego Rejestru Sądowego na podstawie art. 35b ust. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408 ze zm.) i związaną z tym utratą osobowości prawnej, taki zakład opieki zdrowotnej zachowuje zdolność sądową w sytuacji, gdy nie zostało jeszcze zakończone postępowanie likwidacyjne, zaś z art. 60 ust. 6 powołanej wyżej ustawy wynika, że zobowiązania i należności samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej stają się zobowiązaniami i na-

leżnościami Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, lub odpowiednio publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni medycznej prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych lub centrum medycznego kształcenia podyplomowego dopiero po zakończeniu likwidacji zakładu opieki zdrowotnej?”

III CZP 97/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nieuiszczenie przez członka koła łowieckiego opłaty na realizację zadań związanych z prowadzeniem gospodarki łowieckiej, nałożonej na członków koła uchwałą walnego zgromadzenia, skutkować może skreśleniem z listy członków koła przez zarząd (§ 43 ust. 2 w zw. z § 64 pkt 7 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego), czy też konieczne jest podjęcie stosowanej uchwały przez walne zgromadzenie członków koła w przedmiocie wykluczenia członka (§ 44 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 44 ust. 2 i § 53 pkt 5 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego)?”

III CZP 98/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy egzekwowane koszty egzekucyjne ustalone w innym postępowaniu egzekucyjnym korzystają z zaspokojenia w pierwszej kategorii przewidzianej w art. 1025 § 1 pkt 1 k.p.c.?”

III CZP 99/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie, w której powodem jest nabywca wierzytelności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej profesjonalnie prowadzący działalność gospodarczą w zakresie nabywania wierzytelności, a pozwanym ubezpieczyciel, ma zastosowanie art. 101 k.p.c., w sytuacji, gdy powód cofnął pozew na skutek uznania i zapłacenia przez pozwanego całej należności przy pierwszej czynności procesowej, a pozwany przed procesem nie był wzywany przez nabywcę wierzytelności do zapłaty odszkodowania?”

III CZP 100/17

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dojdzie do skutecznego przerwania biegu terminu zasiedzenia w sytuacji, kiedy powództwo o wydanie nieruchomości wytacza przeciwko posiadaczowi samoistnemu użytkownik wieczysty, w stosunku do którego zainicjowano dopiero 6 lat później postępowanie o stwierdzenie nieważności umowy o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste, zakończone prawomocnym orzeczeniem z dnia 12 czerwca 2013 r. stwierdzającym tę nieważność?”

III CZP 101/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wyrok pozbawiający wykonalności tytuł wykonawczy w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wyroku nakazują-

cego Skarbowi Państwa przywrócenie posiadania lokalu z powodu późniejszego wydania orzeczenia nakazującego posiadaczowi wydanie tego lokalu właścicielowi (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.) stanowi podstawę do umorzenia egzekucji świadczenia niepieniężnego prowadzonej w trybie art. 1060 k.p.c. zgodnie z art. 825 pkt 2 k.p.c.,

Czy jedyną podstawą do umorzenia egzekucji świadczenia niepieniężnego przeciwko Skarbowi Państwa jest wyrok pozbawiający wykonalności tytuł egzekucyjny wydany na podstawie art. 840² k.p.c.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 42/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

W sprawie z powództwa przedsiębiorcy przeciwko konsumentowi zobowiązanemu z weksla sąd z urzędu uwzględnia nieskuteczność powołania się przez powoda na podstawę właściwości miejscowej przewidzianą w art. 37¹ § 1 k.p.c.

III CZP 45/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

Dzierżawcy, który na podstawie art. 4 ust. 7 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1382) złożył Agencji Nieruchomości Rolnych oświadczenie o skorzystaniu z uprawnienia do zakupu dzierżawionej nieruchomości rolnej Skarbu Państwa z zastosowaniem prawa pierwszeństwa przewidzianego w art. 29 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 1491 ze zm), nie przysługuje roszczenie o zawarcie umowy sprzedaży.

III CZP 47/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie:

„Czy, osobie, która ma prawo do nabycia lokalu mieszkalnego na podstawie art. 56 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 roku o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r.,

poz. 746 – tekst jednolity ze zm.), w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 52 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz 43), przysługuje roszczenie o ustanowienie odrębnej własności tego lokalu i zawarcie umowy sprzedaży lokalu, jeżeli lokal ten został zamieszczony w rocznym planie sprzedaży ustalonym przez dyrektora oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, a osoba uprawniona złożyła piśmenny wniosek o dokonanie sprzedaży, zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 roku o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r., poz. 746 – tekst jednolity ze zm.), w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 39 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 1203)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 48/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

W postępowaniu o zatwierdzenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku (art. 690 § 1 k.p.c.) sąd nie bada twierdzenia wnioskodawcy, że jest spadkobiercą.

III CZP 49/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Stwierdzenie zasiedzenia własności nieruchomości może nastąpić tylko na rzecz osoby wskazanej przez wnioskodawcę lub innego uczestnika postępowania także wtedy, gdy z ich twierdzeń

oraz ustaleń sądu wynika, że na skutek zasiedzenia nieruchomości weszła do majątku wspólnego wnioskodawcy oraz jego małżonka, którego wniosek nie dotyczył. W takiej sytuacji sąd powinien jednak zwrócić uwagę uczestników na ewentualną potrzebę zmiany wniosku.

III CZP 51/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu:

„Czy do zbycia nieruchomości rolnej, nabytej na podstawie kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji z nieruchomości, wszczętej przed 30 kwietnia 2016 r., ale zakończonej przysądzeniem własności po tej dacie, stosuje się ograniczenie wynikające z art. 2b ust. 1 ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego z dnia 11 kwietnia 2003 r. (Dz. U. z 2012 r., poz. 803 z późn. zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 52/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

W postępowaniu dotyczącym aktualizacji wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej sąd nie orzeka o zaliczeniu na poczet różnicy pomiędzy opłatą dotychczasową a opłatą zaktualizowaną wartości nakładów dokonanych przez użytkownika wieczystego, które uwzględniono w poprzedniej aktualizacji, także wtedy, gdy zaliczona z tego tytułu kwota nie została rozliczona w całości (art. 77 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w brzmieniu obowiązującym do dnia 22 sierpnia 2017 r., jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 2147 ze zm.).

III CZP 59/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

W sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, dotyczącej wyłącznie udziału we współwłasności nieruchomości w częściach ułamkowych, po stronie pozwanej nie zachodzi współuczestnictwo współwłaścicieli pozostałych udziałów ujawnionych w dziale II tej księgi.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 393/16 – wyrok z dnia 23 marca 2017 r.

Z chwilą zgłoszenia inwestorowi przez wykonawcę żądania, o którym mowa w art. 649¹ § 1 k.c., powstaje zobowiązanie inwestora do udzielenia gwarancji zapłaty (art. 649¹ § 2 k.c.). Niewykonanie tego zobowiązania uprawnia wykonawcę do odstąpienia od umowy z winy inwestora ze skutkiem od dnia odstąpienia (art. 649⁴ § 1 k.c.).

I CSK 395/16 – wyrok z dnia 29 marca 2017 r.

Umowa mająca cechy umowy ramowej, w której zastrzeżono obowiązek dokonania wykonawczych czynności prawnych o określonej, ogólnej wartości minimalnej, może być podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej obejmującej tzw. pozytywny interes umowy.

III CSK 122/16 – wyrok z dnia 13 kwietnia 2017 r.

1. Okoliczność, że czynność rozporządzająca (zapłata) została dokonana w wykonaniu zaciągniętego uprzednio zobowiązania, nie przesądza jej odpłatności w rozumieniu art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 217 ze zm.).

2. Jeżeli rozporządzenie zostało dokonane w wykonaniu umowy na rzecz osoby trzeciej (art. 393 k.c.), odpłatność czynności w rozumieniu art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze może wynikać także ze świadczenia spełnionego przez beneficjenta przysporzenia na rzecz wierzyciela

zastrzegającego.

III CSK 161/16 – wyrok z dnia 13 kwietnia 2017 r.

Postanowione umowy przewidujące obowiązek zapłaty odsetek kapitałowych od rozłożonej na raty tej części ceny (kapitału), z której nabywca rzeczy już nie korzysta, ponieważ została spłacona wykracza poza granice swobody umów (art. 353¹ k.c.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 453/16 – postanowienie z dnia 18 maja 2017 r.

1. W sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego nie-dopuszczalne jest przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji prawnej czynu przewidzianej w art. 11 § 2 k.k., w sytuacji gdy czyn sprawcy wyczerpuje także znamiona przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, nawet jeżeli uprzednio w tej sprawie prokurator wstąpił do postępowania w trybie art. 60 § 1 k.p.k. Z uwagi na to, że czyn będący przedmiotem postępowania jest również przestępstwem ściganym z oskarżenia publicznego, w takim wypadku postępowanie karne ulega umorzeniu (art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k.). Tym bardziej niedopuszczalne jest skazanie oskarżonego przy zmianie kwalifikacji prawnej czynu na przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego w postępowaniu prywatnoskargowym, do którego wstąpił prokurator (art. 60 § 1 k.p.k.).

2. W takich sytuacjach stwierdzenie w postępowaniu odwoławczym braku skargi uprawnionego oskarżyciela powinno prowadzić do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i umorzenia postępowania (art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.), jednakże z tego powodu może to nastąpić tylko na korzyść oskarżonego (art. 439 § 2 k.p.k.).

IV KK 4/17 – postanowienie z dnia 5 czerwca 2017 r.

W przypadku funkcjonariusza publicznego, jakim jest prokurator, ustawowe znamię przestępstwa z art. 228 § 1 i 3 k.k. „w związku z pełnieniem funkcji publicznej”, nie może być ograniczone wyłącznie do czynności bezpośrednio należących do zakresu kompetencji

prokuratora, a więc do spraw osobiście przez niego prowadzonych lub nadzorowanych. Związek taki może zachodzić pomiędzy przyjęciem korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy, a czynnościami służbowymi wchodzącymi do zakresu kompetencji prokuratora, jak i z rozumianym szerzej całokształtem działalności służbowej obejmującej zespół innych czynności związanych z urzędowaniem prokuratora.

Przekazanie przez prokuratora nieuprawnionym podmiotom, wobec których prowadzone są czynności procesowe organów ścigania, informacji o przebiegu postępowania przygotowawczego, w tym np. o terminie i charakterze planowanych czynności, może stanowić utrudnianie postępowania karnego w rozumieniu art. 239 § 1 k.k. Świadomość sprawcy, że osoba, której pomaga w uniknięciu odpowiedzialności karnej popełniła przestępstwo, nie musi mieć charakteru pewności, ani dokładnej wiedzy o rodzaju i okolicznościach czynu. Wystarczy przewidywanie, że dana osoba dopuściła się czynu, za który grozi jej odpowiedzialność karna.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 3/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownik ma roszczenie o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem stosunku pracy przekształconego z dniem wejścia w życie art.9 ust. 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 50) ze stosunku pracy na podstawie umowy o pracę na stosunek pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1502, ze zm.) w sytuacji, gdy ustawa nie wprowadziła zmian organizacyjnych pracodawcy ani nie przewidywała wygaszenia bądź rozwiązania stosunków pracy zawartych na podstawie umowy o pracę w rozumieniu art. 63 k.p. ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1502, ze zm.), a strony nie miały możliwości w rozumieniu art. 11 k.p. wyrażenia woli nawiązania stosunku pracy na podstawie powołania?”

III SZP 3/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nałożenie w art. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jedn.: Dz.

U. z 2016 r., poz. 1928 ze zm.) na przedsiębiorcę obowiązku wprowadzania do obrotu paliwa ciekłego spełniającego wymogi jakościowe wynikające z przepisów prawa i penalizacja niewywiązania się z tego obowiązku jako czynu zawinionego w świetle art. 31 tej ustawy wyłącza możliwość objęcia tego obowiązku przepisem art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 220 ze zm.), jeżeli w koncesji nie określono dodatkowych wymogów określających jakość tego paliwa?”

III SZP 4/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy organ gminy jest uprawniony do wniesienia odwołania od zarządzenia zastępczego wojewody o zakazie zgromadzenia wydanego w trybie art. 26b ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 roku – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. poz. 1485 ze zm.), a także czy przysługuje mu status strony w postępowaniu toczącym się na skutek odwołania organizatora zgromadzenia od takiego zarządzenia?

2. Czy po upływie terminu zgromadzenia zbędne staje się rozpoznanie odwołania od zarządzenia zastępczego wojewody o zakazie zgromadzenia wydanego w trybie art. 26b ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 roku – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. poz. 1485 ze zm.)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III UZP 6/17 – z dnia 19 października 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Przy ustalaniu wysokości emerytury na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) ubezpieczonemu, o którym mowa w art. 55 w związku z art. 55a ust. 1 tej ustawy, podstawę obliczenia świadczenia pomniejsza się o sumę kwot emerytury pobranej przed ustaleniem prawa do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego w wysokości przed obliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne (art. 55a ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) także wtedy, gdy określone w art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych warunki uprawniające do emerytury spełnił przed 1 maja 2015 r., a z wnioskiem o świadczenie wystąpił po tej dacie.

III PZP 2/17 – z dnia 26 października 2017 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Ryczałt za nocleg w podróży służbowej kierowcy zatrudnionego w transporcie międzynarodowym może zostać określony w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie wynagradzania albo w umowie o pracę (art. 77⁵ § 3 k.p.) poniżej 25% limitu, o którym mowa w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z

dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 236, poz. 1991 ze zm.) oraz w § 16 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. poz. 167).